Dosarul nr.1-3/2026/ 1-26001083-28-1-05012026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

23 septembrie 2026 mun. Edineţ

Judecătoria Edineţ, Sediul Central
Instanţa în componenţa:
Preşedinte de şedinţă, judecător Bîrsan Ghenadie
Grefierului Rusu Cristina, Berliba Nicoleta
cu participarea:
Procurorului Vladimir Chistruga
Avocatului Baban Nicolae

a judecat, în şedinţă de judecată publică, în procedura generală, cauza penală privind învinuirea adusă lui,

Shevchenko Dmytro, cetățean al Republicii Ucraina, a. n. *****, cod personal *****, numărul de identificare: *****(conform documentului de identitate beneficiarului de protecție temporară), domiciliat în ***** cetățean al Republicii Ucraina, studii medii, supus militar, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, fără grad de invaliditate, nu deține titluri speciale, grade de calificare şi distincții de stat nu are, anterior nu a fost condamnat pe teritoriul Republicii Moldova.

Învinuit de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal.

Cauza penală pornită la data de 20.12.2025 și remisă instanței la data de 05.01.2026

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar, a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată, și în lipsa inculpatului,

C O N S T A T Ă:

Shevchenko Dmytro, cetățean al Republicii Ucraina, a. n. *****, cod personal ***** având scopul de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova în direcția României, contrar prevederilor art. 19 al Legii nr. 28 din 15.02.2024, cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, care prevede că: „Persoanele şi mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile şi alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din Republica Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, la data de 20.12.2025 aproximativ ora 03:45 a avut

intenția de a ocoli punctele de trecere a frontierei Republicii Moldova şi de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova cu România, din R. Moldova în România, pe direcția or. *****RM - or. Mitoc RO, semnul de frontieră s/f *****, dar nu şi-a dus acțiunile sale până la capăt, deoarece a fost reținut de angajații Sectorului poliției de frontieră *****.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) din Codul penal - *Tentativa de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia*.

La ședința de judecată *inculpatul Shevchenko Dmytro*, fiind citat legal, prin intermediul comunicării cu aviz la adresa de domiciliu cunoscută: *****, nu a recepționat, iar plicul fiind returnat instanței de judecată. Ulterior, instanța de judecată a citat repetat cu aviz de recepție inculpatul la locul de domiciliu indicat mai sus, însă plicul la fel a fost returnat.

Totodată instanța a reținut faptul că, prin Încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 02.06.2026, instanța a dispus anunțarea în căutare a inculpatului (f. d. 93).

Potrivit art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de Procedură Penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul cînd inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă.*

Acuzatorul de stat Chistruga Vladimir și apărătorul inculpatului Baban Nicolae nu au înaintat obiecții cu referire la examinarea cauzei în absența inculpatului Shevchenko Dmytro.

Deci, instanța constatând existența motivelor obiective care justifică absenţa inculpatului Shevchenko Dmytro la şedinţa de judecată, a considerat posibilă examinarea cauzei în absența inculpatului, fiind asigurată prezența apărătorului inculpatului Baban Nicolae.

Potrivit art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de Procedură Penală, procurorul Chistruga Vladimir a dat citire declarațiilor depuse de Shevchenko Dmytro depuse la faza de urmărire penală în calitate de învinuit (f. d. 65-66) „*De ce este învinuit îi este înțeles, drepturile şi obligațiile i-au fost explicate. Vinovăția o recunoaşte în totalitate, şi regretă cele întâmplate. E cetățean al Ucrainei, locuieşte în regiunea Odesa str. ***** 48 în apropiere cu Republica Moldova regiunea transnistreană. Din cauza războiului care se desfăşoară pe teritoriul Ucrainei a hotărât să părăsesc ilegal teritoriul Ucrainei în perioada lunii iulie 2025 şi a solicitat o forma de protecție special. În toată această perioadă s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova regiunea transnistreană în Rîbnița. Cu aproximativ o lună jumătate în urmă din automobilul său personal i-a fost sustras pașaportul şi banii. Cu aproximativ 2 săptămâni în urmă din cauza că i-a fost sustras pașaportul a*

*început să caute metode de a părăsi ilegal teritoriul țării. În luna iunie a făcut cunoștință cu Ivanov Vitalie unde activa în calitate de meșter în construcții. La data de 16.12.2025 l-a telefonat pe Ivanov Vitalie şi l-a rugat să îl transporte pe teritoriul Republicii Moldova știind că activează în taxi, cu ce scop nu i-a comunicat. La data de 19 ultimul l-a luat din orașul Rîbnița și s-au deplasat la punctul de trecere Varnița -Bender, pe tot parcursul drumului îi indica șoferului direcția de deplasare. Pe tot parcursul drumului s-au oprit de 2 ori pentru a alimenta automobilul cu motorina şi a procura țigări. În jurul orelor 22:00 a ajuns şi a coborât din automobil s-a uitat şi a decis să se întorci înapoi în orașul Edineț pentru a procura lipici și sacoșe cu scop de a depozita lucrurile, toate aceste lucruri le-a procurat de la Linela. După care sau întors înapoi în satul *****şi i-a spus șoferului să plece pentru ca el să rămână pe loc, la care Ivanov Vitalie i-a spus că este obosit, dar şi din cauza timpului nefavorabil se va odihni un pic după care se va întoarce spre casă. El urma să aştepte dimineața pentru aşi duce acțiunile până la final, a rămas cu el în maşină să doarmă, şi în jurul orelor 03:00 de ei s-a apropiat un echipaj al poliției de frontieră. Despre cele întâmplate regretă*."

Martorul Veriga Cristian, fiind audiat în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 105, 108 și 340 din Codul de procedură penală, a declarat că, în noaptea de 19 spre 20 decembrie, se afla în serviciu împreună cu colegul său, Andrei Mocanu, patrulând frontiera în sectorul nr. 3 *****. În timp ce se deplasau spre sectorul 953, fiind la volan, în condiții de întuneric și ceață, Andrei Mocanu a observat, cu ajutorul lanternei, un automobil de model „Volkswagen Touran", cu numere de înmatriculare din regiunea transnistreană. Apropiindu-se de automobil, aceștia s-au prezentat persoanelor aflate în interior. Conducătorul automobilului a prezentat pașaportul și actele mijlocului de transport, iar pasagerul de pe bancheta din față dormea. Fiind întrebați despre scopul aflării în acel loc, persoanele au comunicat că au fost la niște fete și că, din cauza ceții, s-au oprit pentru a se odihni. Totodată, au afirmat că veneau din orașul Otaci și se deplasau spre domiciliu, fără să-și amintească localitatea indicată de aceștia. El a menționat că situația le-a trezit suspiciuni. Astfel, în partea din spate a automobilului au observat apă și pachete de culoare neagră, motiv pentru care au solicitat deplasarea grupei de intervenție. Actele au fost prezentate inițial de pe telefon, iar colaboratorii Poliției de Frontieră au solicitat prezentarea acestora în original. Pasagerul se afla în stare de ebrietate și avea în mână o sticlă de bere. La solicitarea de a coborî din automobil, acesta a ieșit desculț, afirmând că urmează să se încalțe. Încălțămintea sa era murdară de noroi. A precizat că, examinând încălțămintea cu ajutorul lanternei, a observat că aceasta era murdară de noroi. După sosirea grupei de intervenție, persoanele au început să vorbească pe un ton necorespunzător și au refuzat să se deplaseze la

sector. Martorul a mai arătat că el și colegul său dispuneau de o dronă, însă, din cauza ceții, vizibilitatea era redusă. Ulterior, colegii din schimbul de zi, deplasându-se la fața locului, au depistat urme. Conducătorul automobilului în cauză le-a comunicat că îi văzuse anterior deplasându-se pe traseu. Din afirmațiile acestuia, Veriga Cristian a înțeles că persoanele respective au fost și la magazinul din sat, de unde au procurat bere și țigări.

Martorul Mocanu Andrei, fiind audiat în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 105, 108 și 340 din Codul de procedură penală, a declarat că, în noaptea de 19 spre 20 decembrie, se afla în serviciu împreună cu Veriga Cristian, în sectorul satului *****. În timp ce patrulau frontiera, aceștia au observat un mijloc de transport al cărui model nu și-l amintește, înmatriculat în regiunea transnistreană. Apropiindu-se de automobil, au constatat că în interior se aflau două persoane. Conducătorul mijlocului de transport a coborât și s-a apropiat de ei. Fiind întrebați despre scopul aflării în acel loc, cei doi au afirmat că au fost la niște fete și că, din cauza ceții abundente, nu puteau continua deplasarea. Colaboratorii Poliției de Frontieră le-au solicitat actele pentru control. Una dintre persoane a prezentat un permis de ședere, iar în urma verificărilor au stabilit că aceasta era cetățean al Ucrainei. Conducătorul automobilului era din regiunea transnistreană. A arătat că persoanele păreau a fi în stare de ebrietate, iar în automobil se aflau sticle cu băuturi alcoolice. Pe încălțămintea acestora erau urme de noroi. În aceste împrejurări, au solicitat intervenția echipei competente pentru documentarea cazului. Ambele persoane vorbeau în limba rusă, neputând preciza dacă acestea cunoșteau limba română. Până la final, persoanele nu au recunoscut că intenționau să traverseze frontiera.

Necătând la faptul că, inculpatul Shevchenko Dmytro în ședința de judecată nu s-a prezentat pentru aşi expune punctul său de vedere, iar la faza de urmărire penală a recunoscut, instanţa de judecată constată că, vinovăția ultimului şi-a găsit deplina confirmare prin următoarele probe, prezentate de organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în ordinea art. 373 Cod de Procedură Penală, și anume:

- Conținutul procesului-verbal privind actele de constatare din 20.12.2025, cu cercetarea la fața locului şi fototabelul (f. d. 10-20).

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menționează faptul că, starea de fapt probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului Shevchenko Dmytro a faptei imputate, încadrate în componența de infracțiune prevăzută de art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal, s-a confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuțios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialității.

În conformitate cu art. 101 Cod de Procedură Penală, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului Shevchenko Dmytro în comiterea faptei imputate.

Ca urmare, instanţa concluzionează că acţiunile lui Shevchenko Dmytro, au fost corect calificate în baza art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal, după indicii: „*Tentativa de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia*”, și care, având scopul de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova în direcția României, contrar prevederilor art. 19 al Legii nr. 28 din 15.02.2024, cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, care prevede că: „Persoanele şi mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile şi alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din Republica Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, la data de 20.12.2025 aproximativ ora 03:45 a avut intenția de a ocoli punctele de trecere a frontierei Republicii Moldova şi de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova cu România, din R. Moldova în România, pe direcția or. *****RM - or. Mitoc RO, semnul de frontieră s/f *****, dar nu şi-a dus acțiunile sale până la capăt, deoarece a fost reținut de angajații Sectorului poliției de frontieră *****.

Ca urmare instanța va menționa că, în conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de Procedură Penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de Procedură Penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.*

Explicații în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Shevchenko Dmytro, privind fapta comisă la data de 20.12.2025, prevăzute de art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal.

Potrivit art. 27 din Cod Penal, se consideră tentativă de infracţiune acţiunea sau inacţiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracţiuni dacă, din cauze independente de voinţa făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul.

Art. 362 alin. (1) din Codul Penal, stabilește răspunderea penală pentru, – trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

În urma examinării nemijlocite și contradictorii a probelor administrate în cauză, instanța de judecată reține că vinovăția inculpatului Shevchenko Dmytro în comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin, printr-un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și veridice, apreciate atât individual, cât și în coroborare.

Sub aspectul situației de fapt, instanța constată că, inculpatul a efectuat tentativa de traversare prin eludarea de la controlul vamal a frontierei de stat, în contextul în care legea națională interzice trecerea sau ieşirea neautorizată sau fără permisiunea organului vamal.

Astfel, din declarațiile martorilor Veriga Cristian și Mocanu Andrei care au fost audiați în instanța de judecată au descris în detaliu circumstanțele în care inculpatul și cea dea doua persoană au fost depistate în sectorul nr. 3 *****– al Poliției de Frontieră. Declarațiile martorilor sunt coroborate cu acțiunile procesuale efectuate la data de 20.12.2025 consemnate în procesul-verbal de cercetare la fața locului. Fototabelul anexat la procesul-verbal menționat indică prezența a inculpatului și șoferul autoturismului; autoturismul descoperit la locul faptei și amprentele de picioare descoperite în aproprierea malului r. Prut.

Sub aspectul încadrării juridice, instanța reține că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 362 Cod Penal, în forma tentativei de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

Prin urmare, instanța constată că inculpatul Shevchenko Dmytro a acționat cu intenție directă, în deplină cunoștință de cauză asupra caracterului ilegal al faptelor sale, urmărind trecerea frontierei de stat prin eludarea de la trecerea controlului, însă din motive independente de voința lui fiind depistați de colaboratorii Poliției

de Frontieră, intențiile acestuia nu au fost duse până la bun sfârșit, în sensul art. 27 Cod Penal.

În aceste condiții, instanța reține că acțiunile inculpatului întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27 și art. 362 alin. (1) Cod Penal, vinovăția acestuia fiind dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Distinct de cele menționate supra, în conformitate cu art. 6 alin. (1), (2) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Shevchenko Dmytro, instanța de judecată reține următoarele.

Răspunderii penale şi pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul Penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Conform art. 75 alin. (1) din Codul Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului: nu au fost stabilite.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului: nu au fost stabilite.

Instanța de judecată conchide că, temeiuri de liberare de răspundere penală nu sunt.

Analizând personalitatea inculpatului, instanța de judecată constată că, la materialele dosarului organul de urmărire penală nu a administrat materiale caracteristice în privința inculpatului Shevchenko Dmytro. Din aceste considerente instanța nu se va expune asupra personalității ultimului.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (2) din Codul Penal, Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept.

Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de judecată la stabilirea pedepsei, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) din Codul Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni.

În concordanță, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanţa concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanție şi o

asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Conform Regulii nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri) urmează că, ”Natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul Penal (în vigoare la data comiterii faptei 20.12.2025), prevedea (1) Trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia, se pedepseşte cu amendă în mărime de pînă la 750 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Potrivit art. 81 alin. (3) din Codul penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăşi trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Acuzatorul de stat, Chistruga Vladimir potrivit discursului a solicitat aplicarea față de inculpatul Shevchenko Dmytro a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Apărătorul inculpatului – Baban Nicolae în ședința de judecată a solicitat aplicarea unei pedepsei minime prevăzută de articolul incriminat inculpatului.

Astfel, ținând cont de caracterul şi gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului Shevchenko Dmytro, instanţa de judecată consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu includerea în acest termen a perioadei de reținere începând din data de 20 decembrie 2025 până la 23 decembrie 2025(f.d.40 și 67), în limitele sancțiunii prevăzute de art. art. 27, 362 alin. (1) Cod Penal (*în vigoare la data comiterii faptei infracționale și anume la data de 20.12.2025*), călăuzindu-se totodată de art. art. 27, 61, 65 al. 5, 70, 72, 75 și 81 alin. (3) CP RM - pedeapsă care la părerea instanței va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru infracțiunea comisă, la fel va restabili echitatea socială şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

La individualizarea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa trebuie să fie echitabilă, proporțională cu gravitatea infracțiunii și necesară pentru corectarea condamnatului, precum și pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Alegerea sancțiunii nu poate fi determinată exclusiv de caracterul mai puțin intruziv al acesteia, urmând a fi apreciată și posibilitatea executării sale efective, precum și aptitudinea de a realiza scopul pedepsei penale.

Instanța reține că inculpatul nu s-a prezentat la judecarea cauzei, în pofida măsurilor întreprinse pentru citarea și asigurarea prezenței sale (f. d. 80-81, 89-90). Întrucât locul aflării acestuia nu a putut fi stabilit, prin încheierea instanței inculpatul a fost anunțat în căutare (f. d. 93). Aceste împrejurări caracterizează conduita procesuală a inculpatului și sunt relevante pentru aprecierea posibilității reale de executare a sancțiunilor neprivative de libertate.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea amenzii nu ar exercita asupra inculpatului efectul coercitiv și preventiv necesar. De asemenea, munca neremunerată în folosul comunității presupune prezența efectivă a condamnatului, participarea sa nemijlocită la executarea activităților stabilite și supunerea acestuia supravegherii organului competent. Or, inculpatul nu se află la dispoziția organelor judiciare, iar locul aflării sale nu este cunoscut, astfel încât executarea efectivă a acestei sancțiuni este serios compromisă.

Cetățenia sau originea ucraineană a inculpatului nu constituie un temei pentru aplicarea unei pedepse mai severe. Determinantă pentru alegerea categoriei pedepsei este conduita sa procesuală concretă, manifestată prin neprezentarea în fața instanței și imposibilitatea localizării sale, care nu permite instanței să concluzioneze că sancțiunile neprivative de libertate ar fi suficiente pentru atingerea scopurilor prevăzute de legea penală.

Instanța a examinat și posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal. Deși termenul pedepsei aplicate permite, din punct de vedere formal, examinarea acestei modalități de individualizare, suspendarea condiționată nu operează automat, ci presupune existența unor circumstanțe care să permită concluzia că îndreptarea inculpatului este posibilă fără executarea efectivă a pedepsei închisorii.

În speță, neprezentarea inculpatului la judecarea cauzei, imposibilitatea stabilirii locului aflării sale și anunțarea acestuia în căutare nu oferă instanței temeiuri suficiente pentru a considera că acesta va respecta regimul de probațiune și obligațiile care i-ar putea fi impuse. Dimpotrivă, conduita sa procesuală relevă dificultăți reale în exercitarea supravegherii și în asigurarea executării obligațiilor aferente suspendării condiționate. Prin urmare, instanța nu consideră justificată aplicarea art. 90 Cod penal.

În consecință, instanța apreciază că pedeapsa închisorii, cu executare efectivă, este necesară și proporțională cu circumstanțele cauzei, sancțiunile alternative prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal nefiind suficiente pentru corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Întrucât fapta imputată inculpatului a rămas la etapa tentativei și nu constituie o recidivă, la stabilirea termenului pedepsei instanța aplică prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal. Astfel, pedeapsa închisorii nu poate depăși trei pătrimi din maximul

de 2 ani prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod penal, limita maximă aplicabilă în speță fiind de 1 an și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 72 alin. (2) Cod Penal, *în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvîrşite din imprudenţă şi pentru infracţiuni uşoare săvârşite cu intenţie.*

Cu privire la măsura preventivă

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța urmează să soluționeze chestiunea privind aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive și să indice măsura care se va aplica inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței.

În speță, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu executare reală. Riscul eschivării inculpatului nu are un caracter ipotetic, ci rezultă din conduita sa procesuală concretă. Acesta nu s-a aflat la dispoziția instanței, nu a răspuns măsurilor întreprinse pentru asigurarea prezenței sale, iar examinarea cauzei s-a desfășurat în lipsa sa. Instanța notează că pronunțarea unei sentințe de condamnare la închisoare sporește necesitatea asigurării executării hotărârii și exclude posibilitatea de a considera că inculpatul se va prezenta benevol în fața organelor competente.

În același sens, în Decizia nr. 129 din 13.09.2022, Curtea Constituțională a reținut că măsura preventivă aplicată în temeiul art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, ulterior pronunțării sentinței de condamnare, urmărește asigurarea executării acesteia până la dobândirea caracterului definitiv. Privarea de libertate dispusă după pronunțarea condamnării se întemeiază pe condamnarea pronunțată de o instanță competentă, chiar dacă sentința nu este încă definitivă.

Prin urmare, având în vedere pedeapsa cu închisoarea aplicată, neprezentarea inculpatului la judecarea cauzei, imposibilitatea stabilirii locului aflării sale și anunțarea acestuia în căutare, instanța concluzionează că aplicarea arestării preventive este necesară și proporțională pentru asigurarea executării sentinței. Măsura urmează a fi pusă în executare din momentul reținerii efective a inculpatului și menținută până la devenirea definitivă a sentinței.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate; acțiunea civilă nu a fost înaintată.

În baza prevederilor de art.art. 338-341, 382, 384-385, 389, 392, 395, 397 și 400 Cod de Procedură Penală, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Shevchenko Dmytro se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 27, art. 362 alin. (1) Cod Penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de

închisoare pe un termen de 1 (un) an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

A aplica în privința lui *Shevchenko Dmytro* până ce sentința va deveni definitivă ca măsura preventivă - arestul preventiv.

Termenul ispășirii pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui *Shevchenko Dmytro* a calcula din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei de reținere a acestuia începând din data de 20 decembrie 2025 până la 23 decembrie 2025.

La reținerea lui *Shevchenko Dmytro,* acesta urmează a fi prezentat în faţa instanței de judecată în aceiași zi pentru a i se aduce la cunoștință hotărârea, cu explicarea ordinii şi termenului de atac.

Sentința cu drept de apel, la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Edineț, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător Bîrsan Ghenadie